

EDITORIAL

**DIGITISATION OF EDUCATION AND
HUMAN RIGHTS: BRIDGING THE GAP IN
ROMANIA**

Av. Laura VICOL

*President of the Committee on Legal Affairs, Discipline and Immunities
of the Chamber of Deputies, Parliament of Romania
laura.vicol@cdep.ro*

The intersection between education and digitisation is becoming increasingly evident in contemporary society. In the case of Romania, this relationship is particularly relevant, having a direct impact on the structure and functioning of the education system and on the respect of fundamental human rights, especially in terms of equal access to education between rural and urban areas.

The digital transformation of education in Romania has made progress in recent years, bringing significant changes in the ways of teaching and learning. The use of technology in the educational process has brought obvious benefits, such as access to online educational resources, development of digital skills and personalisation of learning. However, it is essential to bear in mind that the integration of technology is not uniform across the country.

Following the COVID-19 pandemic, Romania has accelerated the adoption of technology in pre-university education, implementing online learning platforms and providing support for teachers in their use. However, this transition has highlighted significant differences in access to technology and connectivity among students, especially between rural and urban areas.

Human rights, as set out in the Universal Declaration of Human Rights, explicitly include the right to equal and accessible education. In the context of Romania, this implies the imperative need to make constant efforts to ensure equitable access to quality education, regardless of geographical location.

Educational disparities between rural and urban Romania are a significant problem. Rural students often face limited resources, poor infrastructure and reduced learning opportunities. These conditions affect their chances of getting an adequate education, leading to a violation of their fundamental rights. Closing these gaps is a vital priority for ensuring equal opportunities and respect for human rights.

Digitisation of education is a powerful tool for reducing the rural-urban education gap in Romania. The use of technology can facilitate access to high quality educational materials, including in geographically isolated areas. Technology can also enable personalised teaching and delivery of content tailored to the individual needs of students.

A notable example is the government's „Online School” programme, launched in the context of the COVID-19 pandemic to support online learning. While this program has certainly proven its usefulness, it has further highlighted the disproportions in access to technology and connectivity in different regions of the country. Thus, while essential, digitisation needs to be accompanied by measures to ensure widespread access to technology and the internet.

The e-School programme has been extended to cover more schools and ensure continuity of education in times of crisis. However, efforts need to continue to ensure that these initiatives effectively benefit all pupils in Romania. Moreover, it is crucial that the government works with non-governmental organisations and other stakeholders to develop sustainable and effective solutions to reduce the education gap.

The digitisation of education in Romania can be a key factor in reducing the rural-urban gap in access to educational resources. In order to achieve this goal, a holistic approach is needed, including investment in infrastructure, development of digital skills of teachers and students, while ensuring universal access to technology and connectivity.

EDITORIAL

**DIGITALIZAREA EDUCAȚIEI
ȘI DREPTURILE OMULUI:
REDUCEREA DECALAJELOR ÎN ROMÂNIA**

Av. Laura VICOL

*Președinte al Comisiei juridice, de disciplină și imunități
a Camerei Deputaților, Parlamentul României
laura.vicol@cdep.ro*

Intersecția dintre educație și digitalizare devine tot mai evidentă în societatea contemporană. În cazul României, această relație este deosebit de relevantă, având un impact direct asupra structurii și funcționării sistemului de învățământ și asupra respectării drepturilor fundamentale ale omului, în special în ceea ce privește egalitatea de acces la educație între mediul rural și urban.

Transformarea digitală a educației în România a înregistrat progrese în ultimii ani, aducând modificări semnificative în modalitățile de predare și învățare. Utilizarea tehnologiei în procesul educațional a adus beneficii evidente, cum ar fi accesul la resurse educaționale online, dezvoltarea competențelor digitale și personalizarea învățării. Cu toate acestea, este esențial să avem în vedere că integrarea tehnologiei nu este uniformă în întreaga țară.

În urma pandemiei de COVID-19, România a accelerat adoptarea tehnologiei în învățământul preuniversitar, implementând platforme de învățare online și oferind suport pentru cadrele didactice în folosirea acestora. Această tranziție a evidențiat însă diferențele semnificative în ceea ce privește accesul la tehnologie și conectivitate în rândul elevilor, în special între zonele rurale și cele urbane.

Drepturile omului, așa cum sunt enunțate în Declarația Universală a Drepturilor Omului, includ în mod explicit dreptul la educație egală și accesibilă. În contextul României, acest aspect presupune nevoia imperioasă de a depune eforturi constante pentru a garanta accesul echitabil la o educație de calitate, indiferent de locația geografică.

Discrepanțele educaționale dintre mediul rural și urban din România constituie o problemă semnificativă. Elevii din mediul rural se con-

fruntă adesea cu resurse limitate, infrastructură precară și oportunități de învățare reduse. Aceste condiții le afectează șansele de a obține o educație adecvată, ceea ce duce la o încălcare a drepturilor lor fundamentale. Reducerea acestor decalaje reprezintă o prioritate vitală pentru asigurarea egalității de șanse și respectarea drepturilor omului.

Digitalizarea educației reprezintă un instrument potent pentru reducerea decalajelor educaționale dintre mediul rural și urban din România. Utilizarea tehnologiei poate facilita accesul la materiale educaționale de înaltă calitate, inclusiv în zonele izolate geografic. De asemenea, tehnologia poate permite personalizarea predării și livrarea de conținut adaptat nevoilor individuale ale elevilor.

Un exemplu notabil îl reprezintă programul guvernamental „Școală online,” lansat în contextul pandemiei de COVID-19 pentru a susține procesul de învățare online. Chiar dacă acest program și dovedit în mod cert utilitate, el a scos la suprafață și mai mult disproporțiile în ceea ce privește accesul la tehnologie și conectivitate în diferite regiuni ale țării. Astfel, deși esențială, digitalizarea trebuie însoțită de măsuri pentru asigurarea accesului extins la tehnologie și internet.

Programul „Școală online” a fost extins pentru a acoperi mai multe școli și a asigura continuitatea educației în condiții de criză. Cu toate acestea, eforturile trebuie să continue pentru a se asigura că aceste inițiative beneficiază efectiv toți elevii din România. Mai mult decât atât, este crucial ca guvernul să colaboreze cu organizațiile neguvernamentale și alte părți interesate pentru a dezvolta soluții durabile și eficiente pentru reducerea discrepanțelor educaționale.

Digitalizarea educației în România poate reprezenta un factor esențial în reducerea decalajelor dintre mediul rural și cel urban, în ceea ce privește accesul la resursele educaționale. Pentru a atinge acest obiectiv, este necesară o abordare holistică care să includă investiții în infrastructură, dezvoltarea competențelor digitale ale cadrelor didactice și elevilor, concomitent cu asigurarea accesului universal la tehnologie și conectivitate.